

[Kofoed.]

tik i løbet af 1977. Jeg vil samtidig håbe, at den fiskeripolitik vil tage de fornødne hensyn til, at vores fiskeripolitik ikke længere afgøres i dette folketing, men i EF-regie. Derfor er det regeringens og folketingets opgave at tage de fornødne lovinitiativer, således at fiskerierhvervet kan tilpasses de europæiske vilkår, som vi er underkastet.

Lowzow (KF):

Der har været talt om berettigelsen af denne debat i dag. Når vi nu kan se i pressen, at vi skal have en debat alene om fregatten »Jylland«, kan man i hvert fald sige, at denne debat er mere berettiget. Fiskerierhvervet har trods alt altid været et af vore virkelig store erhverv, og det kan ikke være urimeligt, at vi i hvert fald hvert andet år får en generaldebat om dette erhverv. Vi har da også kunnet mærke i dag, at alle har holdt sig til en generel debat og ikke lige til ordlyden i forespørgslen. Det havde jeg også ventet, da det andet ville have været alt for bundet. Vi må jo håbe, at vi kan få fastholdt dansk fiskeri som et af de tre største erhverv her i landet også i fremtiden.

Forudsætningen er imidlertid, at politikerne sikrer de danske fiskere mulighed for at udføre deres job på havet. Det konservative folkeparti vil i den situation, vi er i nu, afvise visse andre partiers helt urealistiske overbudspolitik. Vi har set den i de sidste 1½-2 år, vi har mødt den i markedsudvalget gang på gang. Den kan vi ikke følge. Vi vil søge en realistisk fiskeripolitik, som også lader sig gennemføre over for de nationer, som vi er nødt til at arbejde sammen med på havet.

Fiskerierhvervet har jo været præget af en enorm udvikling i de senere år, og det er, som om den bliver stærkere og stærkere år for år. Bådene er blevet større, grejet er blevet meget mere effektivt. Samtidig har man fået en række elektroniske hjælpemidler, som totalt har ændret fiskeriet og gjort det meget lettere at finde fisken. Disse kendsgerninger har gjort, at vore fiskere i langt højere grad bliver konfronteret med andre landes fiskere på havet og med problemer, der skabes af dette. Havet er ikke mere et uendeligt område, hvor man var sig selv, hvor alle kunne være frie, og hvor der var uendelige mængder af fisk. I dag er det en arbejdsplads, selv om den er forskellig fra mange andre, en arbejdsplads, som kræver ordnede

forhold og en rimelig planlægning af udnyttelsen af de fiskemuligheder, der er. På det grundlag laver vi regler, for at det ikke kun skal være den stærkeres ret, der gælder. I den situation ville det jo givet være den lille nation, den danske nation, som trak det korteste strå. En ordning eller en regulering af fiskeriets forhold betyder desværre også politisk indblanding. Det må betragtes som en nødvendighed fremover.

Fiskeriet deler her lod med landbruget og er ikke mere et helt frit erhverv, men må regne med fremover at arbejde under de vilkår, som politikerne kan skabe. Her finder vi fra konservativ side, at man virkelig har svigtet erhvervets udøvere, fordi man ikke tilstrækkelig klart har fortalt fiskerne, hvilke forhold der ville blive herskende. Denne manglende informering forpligter folketinget og regeringen til at hjælpe fiskerne med at tilpasse sig de forhold, som vores geografiske og politiske place-ring vil byde dem i de kommende år.

Det konservative folkeparti finder, at der ikke er nogen grund til at tage pludselige og panikagtige beslutninger vedrørende fredninger og fangstbegrænsninger. Vi er ganske klar over, at en del forberedelser er nødvendige, men naturens forhold ændres ikke så pludseligt, at vi ikke har tid til at overveje, om det er det rigtige, vi gør, eller om vi gør noget, der er unødvendigt. Jeg vil her som andre talere sige: vi savner kommissionens betænkning. Jeg forstod på ministerens indlæg, at der var rykket for den, og at arbejdet ville blive intensiveret. Jeg tror, det er meget vigtigt, at den kommer hurtigt frem, så man har et grundlag at arbejde på.

Men vi kan ikke regne med, at vores fiskeri kan overleve, uden at vi arbejder under overenskomster med de lande, der har kyster ud til vore fiskevande, det vil i realiteten sige De europæiske Fællesskabers medlemslande. Her er det nødvendigt at fastslå, at EF-medlemskabet har været en betingelse for, at vi kunne komme nogen vegne under disse forhandlinger, og at vi har haft nogle forhandlingspartnere, som, selv om vi ikke er færdige og ikke er glade for, hvad der er sket, dog har måttet give os indrømmelser, som vi ellers ikke ville have fået. Det kræver, at vores forhandlere er virkelig kompetente og får forklaret de andre lande den specielle betydning, fiskeriet har for Danmark, og gør det klart, at vi må forlange gan-